

รายงานการวิจัย เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กที่มาใช้บริการ
ณ แผนกผู้ป่วยนอก สถาบันราชานุกูล ระหว่างปีพ.ศ.2534-2545

The Factors Affecting Developmental Quotient of Children
in Out Patients Department of Rajanukul Institute during 1991-2002

โดย ประเสริฐ จุฬา

สถาบันราชานุกูล

กรมสุขภาพจิต

พ.ศ. 2548

กระทรวงสาธารณสุข

บทคัดย่อภาษาไทย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของเด็กที่มารับบริการ ณ แผนกผู้ป่วยนอก สถาบันราชานุกูลครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการของเด็ก และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของเด็กที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก สถาบันราชานุกูล กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกจากเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้า อายุ 1 เดือนถึง 6 ปี ที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก สถาบันราชานุกูล เฉพาะที่ได้รับการทดสอบพัฒนาการด้วยแบบทดสอบพัฒนาการของเดนเวอร์ (Denver Developmental Screening Test : DDST) ระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2545 จำนวนทั้งสิ้น 369 ราย โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 369 คน เป็นชายร้อยละ 58.0 และเป็นหญิงร้อยละ 42.0 โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 30.25 เดือน มีค่าเฉลี่ยของพัฒนาการโดยรวมเท่ากับ 31.04 เดือน โดยพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 34.41 เดือน และพัฒนาการด้านภาษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 25.83 ปัจจัยที่มีผลต่อความแตกต่างของพัฒนาการของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เขตที่อยู่อาศัย อายุของบิดา การศึกษาของบิดา รายได้ของบิดา อายุของมารดา การศึกษาของมารดา การวินิจฉัยของแพทย์ และการมีารับประทานประจำ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้าควรพิจารณาและนำสิ่งที่พบในการศึกษาวิจัยไปใช้ในดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันควรตระหนักถึงอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย